

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615010052
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8615010052.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.05.2016, v trestnej veci proti obžalovanému C. J. pre pokračujúci prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T 23/2015 zo dňa 18.11.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného C. J..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. C. J. uznaný vinným pre pokračujúci prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

hoci rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Svidníku o priestupku Č.p.: ORPZ-SK-ODI2-57/2014-P zo dňa 4.8.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.9.2014, mu za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e), l) zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov od 31.3.2014 a rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Svidníku o priestupku Č.p.: ORPZ-SK-ODI2-114/2014-P zo dňa 29.9.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.11.2014, mu za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c), l) zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky N. XXX ev. čísla J. XXX H.

- 5.1.2015 okolo 10.30 hod. po ceste III/55630 v obci Bodružal, okr. Svidník, v smere na obec Krajná Poľana, okr. Svidník,
- 4.2.2015 okolo 9.28 hod. po ceste I/73 z obce Hunkovce, okr. Svidník, v smere na obec Krajná Poľana, okr. Svidník.

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. n) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určená skúšobná doba v trvaní 1 roka.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, podal obžalovaný odvolanie, ktoré neskôr prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania uviedol, že sa s napadnutým rozsudkom nestotožňuje a nepovažuje ho za správny. Popiera spáchanie skutku kladeného mu za vinu a cíti sa byť nevinný z dôvodov, že riadil motorové vozidlo dňa 05.01.2015 okolo 10.30 hod. po ceste III/55630 v obci Bodružal, okr. Svidník, v smere na obec Krajná Poľana, okr. Svidník a dňa 04.02.2015 okolo 09.28 hod. po ceste I/73 z obce Hunkovce, okr. Svidník, v smere na obec Krajná Poľana, okr. Svidník s vedomím, že je držiteľom vodičského preukazu. On si nie je vedomý toho, že by sa niekedy podrobil dychovej skúške s pozitívnym výsledkom na prítomnosť alkoholu

v krvi. Z uvedeného dôvodu sa ani nemohol dopustiť priestupku, ktorý bol podkladom rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Svidníku o priestupku Č. p.: ORPZ-SK-57/2014-P zo dňa 04.08.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.09.2014 a ktorým mu bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov od 31.03.2014. Prvostupňový súd, čo sa týka výroku o treste, sa podľa neho nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre napadnutú časť jeho rozhodnutia. Domnieva sa, že pri úvahe o treste neboli náležite zhodnotené okolnosti prípadu z hľadiska § 31 Trestného zákona, teda kritériá majúce vplyv na druh a výšku trestu a to najmä možnosť nápravy a pomery páchatel'a a postoj k trestnej činnosti. On má ako onkologický pacient vážne zdravotné problémy a aj napriek tomu sa v priebehu celého trestného konania vedeného voči jeho osobe zúčastnil každého hlavného pojednávania a spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom. Ako uvádza aj prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v dvoch prípadoch, kedy mal byť kontrolovaný hliadkou polície, išiel k lekárovi na vyšetrenie a na nákup. Preto aj v prípade, ak odvolací súd potvrdí napadnutý rozsudok v časti výroku o vine, dáva súdu na zváženie možnosť potrestania miernejším trestom, ako mu bol uložený. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vydal vo veci sám nové rozhodnutie, ktorým by ho oslobodil spod obžaloby, prípadne zmenil uložený trest.

Na základe podaného odvolania krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní pred súdom prvého stupňa boli vykonané dôkazy v takom rozsahu, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie.

Z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, ako aj to, ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplynuli. Súčasne je však potrebné vytknúť prvostupňovému súdu, že podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku vychádzal aj z dôkazov, ktoré na hlavnom pojednávaní nevykonal, keď okrem výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní poukázal tiež na jeho výpovede z prípravného konania, ktoré však na hlavnom pojednávaní čítané neboli.

Aj napriek tejto chybe je však možné jednoznačne konštatovať, že vykonanými dôkazmi bolo nepochybne preukázané, že skutky tak, ako boli súdom prvého stupňa ustálené, sa stali a že tieto skutky obžalovaný spáchal.

K obrane obžalovaného je potrebné v prvom rade poukázať na obsah priestupkových spisov Okresného riaditeľstva PZ vo Svidníku č. p. ORPZ-SK-ODI2-57/2014-P a ORPZ-SK-ODI2-114/2014-P, ktorým zodpovedajú aj svedecké výpovede K. C., K.. W. C. a K. Z..

Vyplýva z nich, že obžalovaný dňa 31.03.2014 o 22.40 h. viedol motorové vozidlo ev. č. J. XXXH. a bol zastavený policajnou hliadkou v zložení K. Z. a K.. W. C.. Pri kontrole požitia alkoholu u obžalovaného bol výsledok dychovej skúšky 0,38 mg/l. Preto mu bola ďalšia jazda zakázaná. Obžalovaný síce nemal žiadne doklady, ale príslušník PZ K. Z. už obžalovaného pre iné porušenie predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky riešil a preto ho poznal. Obžalovaný správu o objasňovaní priestupku odmietol podpísať. Rovnako odmietol podpísať aj prevzatie rozhodnutie č. ORPZ-SK-ODI-19-015/2014 z 02.04.2014 (právoplatného 17.04.2014) o zadržaní vodičského preukazu dňom 31.03.2014 (pre jazdu pod vplyvom alkoholu dňa 31.03.2014), ktoré podľa úradného záznamu bolo obžalovanému doručované prostredníctvom OR PZ ODI vo Svidníku dňa 02.04.2014 policajtmi C. a K.. Podľa tohto záznamu obžalovaný sám uviedol, že je C. J. a bol stotožnený aj podľa fotografie z IS REGOB, pričom bol poučený riadne a opakovane aj o následkoch neprevzatia zásielky, no aj napriek tomu zásielku s rozhodnutím odmietol prevziať.

Z obsahu priestupkového spisu č. p. ORPZ-SK-ODI2-57/2014-P ďalej vyplýva, že obžalovaný bol opakovane predvolávaný na pojednávania o priestupku na 02.06.2014, na 30.06.2014 a na 04.08.2014 na adresu N. č. XX, pričom prvé dve predvolania boli doručované poštou a vrátené s poznámkou, že adresát ich neprevzal v odbernej lehote ani po opakovanom doručovaní. Posledné predvolanie bolo obžalovanému doručované prostredníctvom OO PZ Svidník, pričom aj túto dňa 15.07.2014

napriek poučeniu prevziať odmietol. Preto bolo pojednávanie v tomto priestupkovom konaní vykonané v neprítomnosti obžalovaného. Následne rozhodnutím o priestupku zo dňa 04.08.2014 (vydaným K. C.) bol obžalovaný uznaný vinným z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e), l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená pokuta 400,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na 18 mesiacov s tým, že do doby zákazu činnosti sa započítava doba, po ktorú obžalovaný na základe opatrenia orgánu štátnej správy vykonaného v súvislosti s prejednáványm priestupkom nesmel už túto činnosť vykonávať, teda od 31.03.2014. Zásielka s týmto rozhodnutím bola obžalovanému doručená formou náhradného doručenia už dňa 14.08.2014. Právoplatnosť teda nadobudlo už 30.08.2014, hoci na písomnom vyhotovení je právoplatnosť vyznačená na deň 29.09.2014 (správny orgán totiž vychádzal z toho, že doručovanie bolo vykonávané opakovane prostredníctvom OO PZ aj 12.09.2014, kedy obžalovaný zásielku s rozhodnutím prevziať odmietol).

Obdobný priebeh malo aj priestupkové konanie vedené na OR PZ vo Svidníku č.p. ORPZ-SK-ODI2-114/2014-P za skutok, pri ktorom obžalovaný dňa 15.07.2014 o 15.30 h. viedol motorové vozidlo ev. č. J. XXXH. bez potrebných dokladov na vedenie a prevádzku vozidla. Aj v tomto konaní obžalovaný odmietal podpísať správu o výsledku objasňovania priestupku a zápis o dychovej skúške, zásielky s predvolaním a s rozhodnutím o priestupku po opakovanom doručovaní s výzvou na prevzatie v odbernej lehote neprebral, hoci sa v mieste doručenia zdržiaval a predvolanie na pojednávanie a rozhodnutie o priestupku odmietol prevziať aj pri osobnom doručovaní prostredníctvom polície. Rozhodnutím z 29.09.2014 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c), l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 500,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov s tým, že doba zákazu činnosti sa započítava odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Právoplatnosť je na ňom vyznačená na 24.11.2014, hoci účinky doručenia nastali už prvým náhradným doručením 09.10.2014 a nie až pri odmietnutí prevzatia zásielky obžalovaným 07.11.2014 (právoplatnosť teda podľa krajského súdu nadobudlo už 25.10.2014, čo však na závery o spáchaní trestného činu obžalovaným nemá žiaden vplyv).

Z uvedených priestupkových spisov a z výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že spáchal priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom jedným z nich bola dokonca jazda pod vplyvom alkoholických nápojov, s ktorou sa spája sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Ani v jednom prípade obžalovaný nemal doklady potrebné na vedenie a prevádzku vozidla. Mohol teda dôvodne očakávať, že za uvedené priestupky mu bude uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Že mu napokon sankcia zákazu činnosti aj uložená bola musel obžalovaný vedieť tiež preto, lebo dňa 02.04.2014 bolo rozhodnuté o zadržaní vodičského preukazu dňom 31.03.2014 (pre jazdu pod vplyvom alkoholu) a pri doručovaní cestou polície mu bolo oznámené, že sa mu doručuje rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu.

Pokiaľ obžalovaný za takejto situácie neprebral predvolania na priestupkové konania a rozhodnutia o priestupku a dokonca odmietal ich preberať aj pri osobnom doručení prostredníctvom polície, tak sa sám svojím ľahkovážnym konaním pripravil o možnosť brániť sa zákonným spôsobom v priestupkových konaniach, vrátane možnosti podať riadne opravné prostriedky proti rozhodnutiam o uznaní viny za priestupky. V mieste doručenia sa obžalovaný zdržiaval, čo je zrejme nielen z poznámok na vrátených zásielkach, ale aj zo správ o priebehu osobného doručovania zásielok príslušníkmi PZ, ktoré obžalovaný v predmetnom mieste prevziať odmietol. Zodpovedá tomu aj obsah sťažnosti obžalovaného zo dňa 07.01.2015, v ktorej vyjadroval nespokojnosť s postupom policajtov, ktorí ho zadržali napriek tomu, že v N. mal neuzamknutý dom a choval tam kozu s mláďaťom, o ktoré sa musel postarať. Skutočnosť, že sa na adrese v N. zdržiava potvrdzuje aj to, že túto v trestnom konaní pri výsluchu dňa 05.03.2015 označil ako adresu na doručovanie písomností a na tejto si prevzal tiež upovedomenie na verejné zasadnutie.

Keďže obžalovaný napriek tomu, že mu bol správnymi orgánmi uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, v dňoch 05.01.2015 a 04.02.2015 motorové vozidlo riadil, tak tým maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci. Dňa 05.01.2015 tak konal v nepriamom úmysle (§ 15 písm. b) Tr. zákona), pretože vedel, že mu za spáchané priestupky môže byť uložená sankcia zákazu vedenia motorových vozidiel a že bolo právoplatne rozhodnuté o zadržaní vodičského preukazu, a tak musel byť uzrozumený s tým, že v prípade, ak bude viesť motorové vozidlo, bude mariť výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci, ktorým mu bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Dňa 04.02.2015 však už obžalovaný bez

akýchkoľvek pochybností konal v priamom úmysle, pretože dňa 05.01.2015 mu bolo osobne doručené uznesenie o vznesení obvinenia za skutok spáchaný 05.01.2015, v ktorom boli popísané zákazy činnosti uložené rozhodnutiami o priestupku č. p. ORPZ-SK-ODI2-57/2014-P a ORPZ-SK-ODI2-114/2014-P.

Obžalovaný teda svojimi konaniami dňa 05.01.2015 a 04.02.2015 naplnil všetky pojmové znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona.

Čo sa týka právnej kvalifikácie však prvostupňový súd pochybil, pokiaľ konanie obžalovaného posúdil len ako jeden pokračujúci trestný čin. Podľa § 122 ods. 13 Tr. zákona totiž ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok (s výnimkou trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona).

Podľa obsahu spisu vznesenie obvinenia za skutok spáchaný dňa 05.01.2015 bolo obžalovanému oznámené dňa 05.01.2015. Ďalšieho skutku sa obžalovaný dopustil až dňa 04.02.2015 (teda po oznámení vznesenia obvinenia za skutok z 05.01.2015), pričom vznesenie obvinenia za tento druhý skutok mu bolo oznámené 05.03.2015.

Preto skutky, pre ktoré bola podaná obžaloba, mal prvostupňový súd správne právne posúdiť ako dva samostatné trestné činy, a nie ako jeden pokračujúci trestný čin. Vzhľadom však na chýbajúce odvolanie prokurátora túto chybu v konaní o odvolaní obžalovaného nie je možné napraviť, pretože by išlo o zmenu napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného, ktorá ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku dovolená nie je.

Z rovnakého dôvodu nie je možné v odvolacom konaní napraviť ani chyby vo výroku o treste.

Odhliadnuc od toho, že v prípade správnej právnej kvalifikácie mal byť obžalovanému ukladaný úhrnný trest, nesprávne je zistený aj pomer a význam poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Predovšetkým z odôvodnenia napadnutého rozsudku a ani z obsahu spisu nie je možné zistiť, akým spôsobom mal obžalovaný napomáhať pri objasňovaní trestnej činnosti. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti je v rozpore s vykonanými dôkazmi. Na strane druhej, keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov, mal prvostupňový súd zistiť priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h) Tr. zákona. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností mal potom v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest odňatia slobody ukladať v rámci takto upravenej trestnej sadzby od 8 mesiacov až na 2 roky.

V rozpore so zásadami ukladania trestu vyplývajúcimi najmä z ust. § 34 ods. 1 a 4 Tr. zákona je aj neuloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Obžalovaný totiž opakovane motorové vozidlo viedol napriek tomu, že nemal vodičské oprávnenie. Tým prejavil veľkú nedisciplinovanosť a neúctu k právnym predpisom a preto na naplnenie účelu trestu bolo potrebné uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti.

Vzhľadom na zásadu zákazu reformationis in peius, ktorá ako už bolo vyššie uvedené, neumožňuje zmeniť rozsudok v neprospech obžalovaného len na podklade jeho odvolania, nie je možné v odvolacom konaní napraviť ani uvedené chyby výroku o treste.

Preto odvolací súd rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.